

Το Μέγα και Αγγελικό Σχήμα των Μοναχών (2)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Ο βίος του αληθινού μοναχού.

Εάν θέλετε να διαβάσετε το 1ο μέρος του άρθρου για το Μέγα και Αγγελικό Σχήμα πατήστε [εδώ](#).

Εισαγωγή

1. Το «μυστήριον της μοναχικής τελειώσεως».

Οι πρώτες ακολουθίες του μοναχικού σχήματος η κουράς μοναχών διαμορφώνονται κατά τον 4ο αιώνα. Μαρτυρίες για τον πρώτο κοινοβιακό (Παχωμιακό) μοναχισμό, αναφέρουν στοιχεία για τη μοναχική κουρά. Η παρουσία πνευματικού πατέρα ήταν αναγκαία, αφού προηγουμένως γινόταν η απαραίτητη εξέταση του υποψήφιου μοναχού[1]. Περί το τέλος του 4ου αι. ο Παλλάδιος στη Λαυσαϊκή Ιστορία αναφέρει την ιστορία του Ευάγριου από τον Πόντο. Η Οσία Μελάνη η Ρωμαία μετά τη θεραπεία του από βαριά ασθένεια αφού «του έδωσε η ίδια ρούχα και άλλαξε, έφυγε και πήγε στο όρος της Νιτρίας, στην Αίγυπτο»[2]. Βασικό στοιχείο η ένδυση του μοναχικού σχήματος. Κατά τον 5ο αι. ο Νείλος ο ασκητής σε μαρτυρία του αναφέρεται σε «ένδυμα σεμνόν των μοναχών», σε ευχή ευλογίας από τον ηγούμενο και σε χειροθεσία[3].

Ο Άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης στο έργο του Περί εκκλησιαστικής ιεραρχίας διασώζει το τυπικό της ακολουθίας της μοναχικής κουράς. Την ονομάζει «Μυστήριον της μοναχικής τελειώσεως». Περιέχει στοιχεία που υπάρχουν και στη σημερινή ακολουθία. [\(περισσότερα...\)](#)